

INNSPILL TIL HOVEDSTYRET I FORSKERFORBUNDET

HØRING: STORTINGSMELDING OM KVALITET I UTDANNING

FF bør si seg svært godt fornøyd med at KD har startet arbeidet med en Stortingsmelding om Kvalitet i høyere utdanning.

I sitt brev av 18.2.2016 går KD litt inn på avklaring av kvalitetsbegrepet, bl.a. gjennom fem faktorer, der den første handler om nødvendigheten av at institusjonene har høye ambisjoner på studentenes vegne. FF bør si seg enig i at dette er en viktig del av kvalitetsbegrepet, og at en del fagmiljøer har behov for noen signaler på dette punktet. Mange har nok oppfattet andre signaler langt tydeligere i en del år, som f.eks. myndighetenes bekymring over lave gjennomføringstall og høyt frafall i en del studieprogram. Det er derfor overraskende at KD i samme brev nevner nettopp lave gjennomføringstall og høyt frafall som et kvalitetsproblem. Det er naivt å tro at de nevnte problemene stort sett har andre årsaker enn nettopp et høyt ambisjonsnivå fra institusjonenes side.

De øvrige fire faktorene bør også støttes, som skritt i retning av videre avklaring av kvalitetsbegrepet. Det bør nok også etterlyses en erkjennelse av at en full og ferdig avklaring her vil være en umulighet, og at de viktigste sidene ved kvalitetsbegrepet nettopp vil være de som man ikke klarer å fange opp gjennom tiltaksorienterte avklaringer.

KDs brev avsluttes med 7 spørsmål til mottakerne, der det første er: Hva er de viktigste utfordringene nasjonalt for å løfte kvaliteten? Her bør FF ta med det store gapet mellom ungdommens kunnskaper ved avsluttet videregående skole og det nivået høyere utdanning forutsetter ved oppstart. Dette gapet har utviklet seg gjennom mange år, ulikt i ulike fagområder, og det lar seg ikke løse så enkelt at en bare kan be eller pålegge institusjonene å møte studentene der de er. Problemet er at de i stor grad blir møtt der de skulle ha vært ifølge skolens fagplaner, samt at institusjonene er pålagt å holde seg på et høyt internasjonalt nivå.

Et av de øvrige spørsmålene gjelder behovet for endringer i statens rammevilkår for høyere utdanning. Her kan en finne mulige del-løsninger på kunnskapsgap-problemet omtalt ovenfor, for eksempel ved å øke bachelorløpet i de mest utsatte fagområdene til 4 år (svært dyrt og kanskje politisk umulig), eller å «fleksibilisere» ambisjonen om høyt internasjonalt nivå, slik disse kommer til uttrykk i bl.a. UH-loven og i en rekke nasjonale rammeplaner (ikke så dyrt, men politisk kanskje enda mer umulig, og neppe noe som bør få FFs støtte).

Styret i Forskerforbundet ved NTNU